

حسین نوری



کتابی که نیمی از علم فقه است.

پژوهشگاه علوم و مطالعات فرهنگی

- ۵
- * - اسلام دین فطرت
- * - اساس ارث در اسلام
- * - چرا ارث مرد دوبرابر ارث زن است؟
- * - پاسخ به سوالها و جنجالها

همانطور که گفتیم برای اینکه شناخت بهتر و کامل‌تری از قوانین ارث اسلام داشته باشیم لازم است نگاهی به قوانین ارث ملتهای که قبل از پیدایش اسلام وجود داشته و یا پس از اسلام تدوین شده‌اند بیفکنیم تا در سایه این نگرش و مقایسه، عمق و عظمت و جامعیت قوانین ارث اسلام را بهتر درک کنیم.

و در این رابطه، در مقاله قبل، سیر تاریخی قوانین ارث و تقریرات و تحولاتی که در طول ادوار و اعصار پشت سر گذاشته است، رامورد توجه قراردادیم و قوانین ارث روم و یونان و هندوچین و مصر و ایران و عربستان را از نظر خوانندگان محترم گذرانیدیم و به این نتیجه رسیدیم که ضوابط ارث در این جوامع بطور کلی باظلم و اجحاف همراه بوده است و مردم این ممالک زنها را به هر عنوانی چه به عنوان همسرو چه به عنوان مادر و یا به عنوان دختر و خواهر از ارث محروم می‌کردند، چنانکه فرزندان صغیر و یتیم نیز در نوع این مناطق به محرومیت از ارث محکوم می‌شدند و فقط در بعضی موارد به عنوان اینکه تحت ولایت و قیوموت پسر بزرگ میت قرار می‌گرفته اند از مال میت تا حدی بهره‌مند می‌گشتد^۱.

اکنون باید دید دین اسلام که در چنین دنیاگی طلوع کرد، چه تحولی در امر ارث را پدید آورد و جریان ارث را برچه محوری استوار نمود و پشتیبانی از محرومین و مظلومین را که در همه ابعاد یکی از امتیازات درخشان اوی باشد در این مورد نیز چگونه عملی ساخت.

و همچنین باید دید قوانینی که در جهان، پس از پیدایش اسلام بوجود آمده است چه اندازه با اسلام فرق دارد و نیز از قوانین ارث اسلام چه قدر متأثر شده و استفاده کرده است.

اسلام دین فطرت است

اسلام دین فطرت است یعنی: قوانین خود را بر اساس فطرت انسانها – فطرتی که آفرینش انسانها بر اساس آن صورت گرفته است – پی‌ریزی کرده است ولذا قوانین

۱- تفسیر المیزان ج ۴ ص ۲۶۱

ارث را تیز بر پایه رابطه خویشاوندی که امری است فطری و ثابت، استوار ساخته است. و از همین جهت ارث پسر خوانده را که در آن زمان معمول بود هر فردی براساس دلخواه خود یک شخص بیگانه را به عنوان فرزند برمی گزید و اموال خود را در مسیر انتقال به او قرار می داد، باطل گرد و فرمود:

ما جعل ادعیائكم ابناءكم ذلكم قولكم باقولكم والله يقول الحق وهو بهدى السبيل
ادعوهم لآبائهم هو اقطع عند الله فان لم تعلموا ابائهم فاخوانكم في الدين.^۱

یعنی: خداوند، فرزند خوانده‌های شما را فرزند شما قرار نداده است، این گفتارهایی است که به زبان شماجاري است و تنها خداوند است که حق را می‌گوید و شما را راهنمایی می‌کند. پسرخوانده‌ها را بنام پدرانشان بخوانید که در نزد خداداعلانه تر است و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید پس آنها برادر دینی شما هستند.

از آن پس به منظور استقلال بخشیدن به ارث، وصیت را نیز از ارث بطور کلی جدا کرد و برای آن فصل مستقلی گشود و قوانین خاصی منظور نمود و برای اینکه زمینه ارث بردن از بین نرود و همه مال بواسطه وصیت مصرف نشود وصیت را فقط تا یک سوم مال شخص، صحیح دانست یعنی هر شخصی فقط آن اندازه حق دارد که در یک سوم مال خود به عنوان وصیت تصرف کند و بیش از آن هرگز ناقد نیست (مگر اینکه ورثه از حق خود صرف نظر کرده و وصیت را تغییر داده باشد).

باید دانست که تقاضا میان ارث و وصیت تنها تقاضا در اسم و عنوان نیست بلکه هر یک از این دو، ملاک و وریشه فطری مستقلی دارند: ملاک ارث خویشاوندی و وابستگی خونی و قرابت است و میل میت هیچ تأثیری در آن ندارد، ولی ملاک وصیت بر پایه احترام به اراده میت و نفوذ خواسته او در مال وی استوار گردیده است و این موضوع در ارث، تأثیر بسیار زیادی بوجود می‌آورد و ارث اسلام را از اراده و میل میت بطور کلی جدایی کند و علت اینکه در میان بعضی از ملل قبل از اسلام مانند روم قدیم بسیاری از خویشاوندان از ارث محروم می‌شدند و در مقابل بسیاری از کسانی که میان آنها میت وابستگی خویشاوندی وجود نداشت از ارث سهم می‌بردند. همین بود که ارث در میان آنها براساس احترام به اراده و خواسته میت پی ریزی شده بود یعنی ارث از

۱- سوره احزاب آیه ۵

وصیت جدا نبود.^۱

اساس ارث در اسلام

دین مقدس اسلام اساس ارث را براین دو اصل استوار کرده است:

الف - اصل قرابت و هم خونی (رحم)

این عنصر مشترک میان هر فرد انسان و خویشاوندان وی — مرد و زن، بزرگ و کوچک حتی جنین در داخل رحم — ارتباطی به وجود می آورد که در ارث بردن تأثیر دارد.

البته، به این مطلب نیز باید توجه داشت که همه خویشاوندان در یک رتبه نیستند و از لحاظ تقدّم و تأخّر، با یکدیگر تقاضاوت دارند ولذا وجود بعضی از آنها به واسطه نزدیکی به میت و داشتن پیوند محکم‌تر، مانع ارث بردن برخی دیگر می گردد و موجب می شود که خویشاوندان به این سه طبقه تقسیم شوند.

طبقه اول:

فرزندان و پدر و مادر میت که بدون واسطه با میت ارتباط دارند.

طبقه دوم:

برادران و خواهران و اجداد میت (جد و جدّه پدری و جدّه و جدّه مادری) که کلاً به یک واسطه با میت مرتبط می گردند.

طبقه سوم:

عموها و عمه‌ها و دانی‌های و خاله‌های میت که با دو واسطه با میت مربوط می شوند.^۲

اسلام در این میان ارث زن و شوهر از یکدیگر — که بر اساس ارتباط محکم ازدواج که قرآن کریم آن را هیثاً غلیظ^۳ یعنی پیمان مستحکم خوانده، بوجود آمده است

۱ — العیزان ج ۴ ص ۲۲۹

۲ — فرزندان فرزندان بجای پدران و مادران خود و همچنین فرزندان برادرها و خواهرها، بجای برادرها و خواهرها و فرزندان عمرو و عمه و دانی و خاله، بجای عمرو و عمه و دانی خاله میت ارث می برند که تفصیل آن در کتابهای ارث ذکر شده است.

۳ — سوره نساء آیه ۲۱

— را تثبیت کرده است و چون آن بر پایه خویشاوندی استوار نیست و خود چنانکه گفتیم براصل مستقلی قرار دارد با همه طبقات خویشاوندی که ذکر گردید جمع می گردد و وجود هیچ طبقه ای مانع ارث بردن آنها نیست چنانکه آنها مانع ارث بردن هیچیک از طبقات نمی باشند.

ب — اصل تفاوت زن و مرد

از آنجا که مرد و زن از لحاظ خلقت، درقا و غرائز متفاوت می باشند و در مرد تعقل و فکر و مال اندیشه قوی تر و در زن، احساسات و عواطف نیز و متر است بطوریکه مرد بر حسب طبع، یک انسان تعقلی و زن یک انسان عاطفی است و این تفاوت در زندگی اجتماعی و اقتصادی یعنی در امور مالی و صرف آن در راه تأمین احتیاجات زندگی تأثیر فراوانی دارد ولذا سهم مرد را دو برابر سهم زن — اگرچه در یک طبقه واقع باشند مثل پسر و دختر و برادر و خواهر — قرار داده است.^۱

هر چند سهام ششگانه ارث در اسلام، یعنی: $\frac{1}{2}$ و $\frac{2}{3}$ و $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{8}$ و $\frac{1}{6}$ — که ارث بر پایه یکی یا چند تا از آنها اساساً مورد تقسیم قرار می گیرد — با هم تفاوت دارند و همچنین مالی که به یکی از ورثه می رسد در بسیاری از اوقات از سهم معین او (از سهامی که ذکر گردید) کمتر و یا بیشتر (به سبب رد یا نقص) می گردد و نیز سهام پدر و مادر و کلاله مادری (بستگانی که از طرف مادر با میت ارتباط دارند) با قاعدة للذکر مثل حظ الانثیین (از برای مرد دو برابر سهم زن) تطبیق نمی کند ولذا امکان یک بحث کلی در باب ارث وجود ندارد، ولی می توان گفت اینها موارد استثنائی است و سهم اصلی در ارث اسلام همان قاعدة للذکر مثل حظ الانثیین است و آن موارد استثنائی دارای فلسفه مخصوص است، مثلاً سهم مادر گاهی از سهم پدر بیشتر می باشد، مانند اینکه کسی که از دنیا رفته شوهر دارد و مادر و پدر و فرزند ندارد که در این صورت نصف مال از آن شوهر و یک سوم آن متعلق به مادر و بقیه یعنی $\frac{1}{6}$ به پدر او تعلق می گیرد.

و گاهی با هم برابر می باشند مثل اینکه کسی که مرده است یک پسر و پدر و

۱ — البته در غیر مورد بستگانی که از طرف ما در فقط با میت مرتبط می گردند که آنها به واسطه نکه و فلسفه دیگری بطور مساوی ارث می برند.

مال به پسر منتقل می‌گردد و شاید علت اینکه سهم مادر گاهی بیشتر از سهم پدر و گاهی بالا و برابر است این باشد که مادر از نظر اسلام به فرزند نزدیکتر است و در دوران آبستنی و همچنین هنگام زائیدن و پرورش و تربیت فرزند سختیهای فراوانی را تحمل می‌کند چنانکه خداوند فرمود:

وصیتاً الانسان بوالدیه احساناً حملته امه کرها و وضعته کرها و حمله و فصاله
ثلاثون شهراً^۱

يعنى: به انسان درباره نیکی و احسان به پدر و مادر سفارش کردیم مادرش در دوره حمل رنج و سختی را تحمل کرد و با رنج و سختی او را زائیده و دوران حاملگی و دایگی او سی ماه بطول می‌انجامد.

چرا مرد دو برابر زن ارث می‌برد؟

علت اینکه سهم مرد نوعاً دو برابر زن است این است که مرد باید زندگی بشری را بر اساس تدبیر عقلی خود اداره کند و تأمین مخارج منزل نیز به عهده وی می‌باشد ولذا برتری او مورد نظر اسلام قرار گرفته و خداوند فرموده است:

الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم.^۲

يعنى: مردان به سبب برتری ای که خداوند برای برخی نسبت به بعض دیگر داده است و به سبب انفاقی که از اموال خود می‌نمایند، اداره کننده امور زنان می‌باشند. کلمه قوام مشتق از قیام به معنای قیام مرد به اداره معاش است و منظور از فضل و برتری در این آیه، تعلق و اندیشه او می‌باشد زیرا زندگانی مرد – چنانکه گفتیم – زندگانی تعلقی و تدبیری است و زندگی زن زندگانی احساساتی و عواطفی است و اختیار مال را به دست عاقل و مدبّر دادن به صلح و مصلحت نزدیکتر است تا به دست احساسات و عواطف سپردن.

پاسخ به سوالها و جنجالها

از روزگاران قدیم در نظر بعضی افراد مخصوصاً کسانی که همواره در این فکر

۱— سوره احتحاف آیه ۱۵

۲— سوره نساء آیه ۳۴

بودند که به عقیده خود برای اسلام نکته ضعفی پیدا کرده و آن را دست آویز قرار دهند و احیاناً جنجالی نیز به راه بیاندازند، مسأله تفاوت مرد و زن در سهم الارث را یکنون تبعیض تلقی می کردند و این موضوع را سوال انگیز می دانستند ولذا در پاسخ این سوال از اهل بیت علیهم السلام احادیث نقل گردیده است:

۱ - روزی ابن ابی العوجاء (عبدالکریم بن ابی العوجاء) که از محدثین معروف عصر حضرت صادق (ع) بود از حضرت محمد بن نعمان (ملقب به احوال) که از یاران و اصحاب مخصوص آن حضرت بود پرسید که چرا زن باينکه نسبت به مرد ناتوان و ضعیف است در ارث اسلام یک سهم می برد و مرد دو سهم (و حال اینکه با توجه به ضعف و ناتوانی شایسته آن بود که زن دو سهم و مرد یک سهم ارث ببرد) یکی از حضار آن جلسه بحث، این موضوع را در محضر حضرت صادق علیه السلام مطرح کرد، حضرتش در پاسخ فرمودند:

این موضوع به این جهت است که بر مرد لازم گردیده است که مخارج عظیم جهاد در راه پیشرفت اسلام و همچنین نفقه و مخارج منزل و نیز پرداخت دیه عاقله^۱ را پردازد ولی زن از همه این خرجها معاف است و لذا برای زن یک سهم و برای مرد دو سهم مقرر گردیده است.^۲

۲ - حضرت رضا (ع) فرمودند علت اینکه به زنان نصف سهم مردان از ارث داده می شود این است که مخارج ازدواج بعده مردان و همچنین مخارج اداره خانه به عهده آنان گذارده شده است از این جهت خداوند سهم مرد را دو برابر سهم زن قرار داده تا بتواند به این قبیل وظائف مقرر ره قیام کند و این است مقاد گفتار خداوند:

الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض^۳

۳ - عبدالله بن محمد نهیکی که یکی از راویان معروف احادیث است از حضرت عسکری (ع) سوال کرد که چرا زن با اینکه نسبت به مرد ناتوان وضعیف بقیه در صفحه ۲۱

۱ - خوبیه ای است که باید مردان در برابر جنایتها که افراد جانی از روی خطای انجام می دهند، و با آن مردان نسبت دارند، پردازند.

۲ - وسائل شیعه ج ۱۷ ص ۴۳۶

۳ - وسائل الشیعه ج ۱۷ ص ۴۳۶ - ۴۳۷

۳۹

* ۳۹ - وفي التراتيب الادارية عن عبد بن حميد في سنده عن هطرف قال : «خرجت من المسجد فإذا رجل ينادي من خلفي : ارفع ازارك فإنه أنت لثوبك و أبقى له، فمشيت خلفه وهو بين يديه هو تر بازار مرتد برداه و معه الدرة كانه اعرابي بدوى، فقلت : من هذا فقال لي رجل : هذا على بن أبيطالب أمير المؤمنين حتى انتهى الى الاول فقال : بيعوا ولا تحلفوا فإن العين تتفق السلعة وتحقق البركة. ثمأتى الى اصحاب التمر فإذا خادم يمسك ، فقال : ما يمسك ؟ قال : باعني هذا الرجل تمرأ بدرهم فرده على مولاي. فقال له على (ع) : خذ تمرك و أعطه درهمه فإنه ليس له من الامر شيئاً قدفه ». *

کنانی از مسند عبد بن حميد از مطرف نقل می کند که گفت: از مسجد که بیرون آمد، مردی از پشت سرم با صدای بلند گفت: دامن لباست را جمع کن نا لباست پاکیزه مانده و از بین نرود، پشت سر او به راه افتادم، او دامنی بر تن و روپائی بر دوش و شلاقی در نست داشت و به نظر از اعراب بادیه‌نشین می آمد، پرسیدم این مرد کیست؟ گفتند: علی بن ابی طالب، امیر المؤمنین هستند، تا اینکه به بازار شترفروشها رسیدند گفتند: پغوشید و قسم نخورید چون قسم خوردن سرمایه را از بین برده و برکت را نایدند می کنند، پس به میان خرما فروشان رفت و در آنجا دختر بجهای را دید که گریه می کند، پرسید چرا گریه می کنی؟ گفت این مرد، خرمائی را به یک درهم به من فروخت ولی آقام آن را قبول نکرده و پسداد، امیر المؤمنین (ع) به خرمافروش گفت، خرماء را بگیر و در همش را پس بده که (این دختر بجه) از خود اختیاری ندارد.

و روایات دیگری در این زمینه وارد شده که بر اهل تحقیق پوشیده نیست.

— بقیه از صفحه ۴

است از میراث یک سهم می برد؟ و مرد دو سهم می برد حضرت عسکری (ع) فرمودند:
علت این موضوع، این است که مخارج سنگین جهاد در راه اسلام، و نفقة و
مخارج منزل و دیه‌ای که بر عهده عاقله است هیچیک از اینها بر عهده زن تیست و همه
اینها را اسلام به عهده مرد گذارده است عبدالله بن محمد، نهیکی می گوید پس از
شنیدن جواب آن حضرت پیش خود گفتم من شنیده بودم سابقاً که ابن ابی العوجاء این
سؤال را از حضرت صادق علیه السلام کرده و آن حضرت همین جواب را فرموده‌اند،
در این حال حضرت عسکری (ع) روبرو من کرده فرمودند: بلی پاسخهای همه ما یکی
است، هنگامی که سوال یکی باشد.^۱

ادامه دارد

— ۱ — وسائل الشیعه ج ۱۷ ص ۴۳۶ — ۴۳۷